

ರಾಜರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಜೊತೆಗೆ ನನಗೂ ಸಿಂಹಾಸನ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದನು ಯುವರಾಜ.

ವಜ್ರಗುಪ್ತನು ಯುವರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿ, ವಜ್ರದ ಪುಡಿ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದನು.

ವಜ್ರಗುಪ್ತನ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಪ್ರಸೇನ ವಜ್ರದ ಪುಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ವಜ್ರಗುಪ್ತನು ಪ್ರಸೇನನಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು 'ಮಹಾರಾಜರೇ, ತಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಶತ್ರುಗಳು ತಮಗೆ ವಿಷ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವೈದ್ಯರಿಂದ ಪರಿಶೋಧನೆ ನಡೆಸದೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ತಿನ್ನಲು, ಕುಡಿಯಲೂ ಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹ ಎಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ವಜ್ರಗುಪ್ತನು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳು ರಾಜನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ರಾಜನು ತಾನು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರ, ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗ ವೈದ್ಯನಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು.

ಹೀಗೆಯೇ ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಸೇನನೇ ರಾಜನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲು ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು. ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಸೇನ ಹಾಲು ತಂದಿರುವುದು ನೋಡಿ ಅವನಲ್ಲಿ ನೀನೇಕೆ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ? ನನ್ನ ಸೇವಕ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ?' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹಾಲಿನ ಲೋಟವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ರಾಜನು ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಜ್ರಗುಪ್ತನ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾಯಿತು. ಮಗ ಪ್ರಸೇನನನ್ನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಲಿನ ಲೋಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಹಸ್ಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಹಾಲನ್ನು ವೈದ್ಯನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ವಜ್ರದ ಪುಡಿ ಬೆರೆಸಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮಗನೇ ಶತ್ರು ಆಗಿರುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ರಾಜ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಭಿಕರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸೇನನಿಗೆ ರಾಜ ದ್ರೋಹದ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಆಜೀವ ಕಾರಾಗೃಹ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ವಜ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿದನು.

ಇನ್ನು ವಜ್ರಗುಪ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನು ಲಾಭ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ತನನಾಗಿದ್ದರೂ ರಾಜದ್ರೋಹಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸೇನನಿಗೆ ವಜ್ರದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರೂ ಅವನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ರಾಜನ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ಬಿಡಲಾರನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

## ■ ವೇದಾವತಿ ಹೆಚ್‌ಎಸ್



# ಹಾದಿ ತೋರಿಸಿದ ಮಿಣುಕು ಹುಳು

ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೋಪ್ಪ

ಗಿರಿ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನ ಬಾಲಕ ಒಂದು ಕಾಡಂಚಿನ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅವನ ಮನೆಗೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಅತ್ತೆಯ ಮಗ ಚೆಲುವ ಬಂದನು. ಒಂದು ಸಂಜೆ ಗಿರಿಯು ಕಾಡನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಚೆಲುವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ನವಿಲುಗಳ ಕೂಗು, ಕೋಕಿಲಗಳ ಕುಕಿಲು, ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವದಲ್ಲಿ ಚೆಲುವ ನಲಿದು ಸಾಗಿದ. ಅವುಗಳಂತೆ ಕೂಗಿ ಮರುದನಿ ಪಡೆದ ಗಿರಿಯನ ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ.

ಝುಳು ಝುಳು ಹರಿಯುವ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಗಿರಿಯೊಡನೆ ನೀರಾಟ ಆಡಿದ. ಹಾಗೆ ಸಾಗುತ್ತ ಕಾಡಿನ ಮರ, ಗಿಡ, ಬಳ್ಳಿಗಳ ವಿವಿಧ ಹೂಗಳನ್ನು ಕಂಡು ತಾನೇ ಬಣ್ಣಗೊಂಡಂತೆ ಹರ್ಷಗೊಂಡ.

ಚೆಲುವನೊಡನೆ ತಾನೂ ಕೂಡ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿ ಕುಣಿದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ ಸಾಗಿದ ಗಿರಿಗೆ ಕತ್ತಲಾದದ್ದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದಂತಾಯಿತು. ಚೆಲುವ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ 'ಗಿರಿಯಣ್ಣ ಗವ್ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಭಯ ಆಗ್ರಿದೆ.' ಎಂದ.

ಆಗ ಗಿರಿಯು 'ಭಯ ಪಡಬೇಡ. ಅಗೋ ಆ ಹಾಳು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ' ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತ, ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ ಆವರಿಸಿ ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಾಣದಂತಾದರು. ಚೆಲುವ ಅಳತೊಡಗಿದ. ಗಿರಿಯು 'ಎದೆಗುಂದಬೇಡ, ಹೇಗಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆ' ಎಂದು ಧೈರ್ಯ

ಹೇಳಿದ. ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದ ಚೆಲುವ 'ಆದರೆ, ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡೋದು ಹೇಗೆ? ಏನೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಭೀತಿಗೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿ ಅಳತೊಡಗಿದ.

ಆಗ ಆ ಮಂಟಪದ ಒಳಕ್ಕೆ ಅವರ ಪುಣ್ಯವೆ ಪ್ರಭಾರೂಪವಾಗಿ, ತೆಳು ಬೆಳಕು ಬೀರಿ ಒಂದು ಕೀಟ ಬಂದಿತು. ಅದರ ತೇಜಸ್ವಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದು ಮೋಡದಲ್ಲಿಯೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗಿರಿಯಣ್ಣನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಚೆಲುವ ಧೈರ್ಯಗೊಂಡ. ಆ ಮಿಣುಕು ಹುಳುವಿನ ಕಿರಣ ಹರಿದಾಡಲು ನಕ್ಷತ್ರ ಮಿನುಗಿದಂತಾಯಿತು. ಗಿರಿ ಆ ಹುಳದ ಜೊತೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವಂತೆ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೈ ನೀಡಿದ. ಅದು ಅವನ ಅಂಗೈ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹೊಳೆಯಿತು.

'ಇದು ಮಿಂಚುಹುಳು. ಇದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದೆ ಸಾಗೋಣ' ಎಂದು ಗಿರಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಸಪ್ತಳಿಲ್ಲದಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಕೈ ಅಲುಗಿಸದೆ ಅವನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದು ಮಂಟಪ ದಾಟುವಾಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಿಣುಕು ಹುಳು ಬಂದಿತು. ಅದು ಅವನ ಅಂಗೈ ಹುಳುವಿನ ಜೊತೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವಂತೆ ಬೆಳಕು ಬೀರಿ ನಲಿಯಿತು!

ಅವರು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಿನು ಮಿನುಗುವ ಹೊಳಕಿನ ಹೊನ್ನೀಹುಳುಗಳು ಜೀವಂತ ಬೆಳಕಿನ ಮಳೆಯಂತೆ ಸುತ್ತುವರಿದವು. ಅವರಿಬ್ಬರು ಅವುಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಊರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

## ■ ಜಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ